

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Cezariusz Baćkowski

Sędziowie: SA Janusz Godzwon

SA Maciej Skórniak (spr.)

po rozpoznaniu w sprawie **E. J.**

skargi na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2018.75 t.j. z dnia 2018.01.10)

p o s t a n a w i a

- 1. skargę pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. odmówić wyznaczenia E. J. pełnomocnika z urzędu;**
- 3. zwolnić E. J. od opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Oskarżycielka posiłkowa E. J. w piśmie 17 lipca 2021 roku złożył kolejną skargę domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie przeciwko A. J. w Prokuraturze Rejonowej w Oleśnicy w sprawie PR Ds. 1115/15 i PR Ds. 225/16, w Sądzie Rejonowym w Oleśnicy sygn. akt II K 74/18 oraz II K 294/20 oraz Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, w sprawie IV Ka 896/20.

Po wezwaniu skarżącej do uzupełnienia skargi, w piśmie z dnia 3 listopada 2021 roku, wniosła ona o „zniesienie postępowania” w niniejszej sprawie „bezzasadnie wszczętego” oraz wniosła o wystąpienie przez Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 37 kpk, do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy „sądowi równorzędnemu spoza obszaru apelacji (...)”. Jednocześnie w tym piśmie powtórzyła wszystkie zarzuty i wywody zawarte w piśmie inicjującym postępowania z dnia 17 lipca 2021 roku.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Skarga nie podlega rozpoznaniu.

W pierwszym rzędzie należy wskazać na niezasadność zarzutów i wniosków zawartych w treści pisma E. J. z dnia 3 listopada 2021 roku. Jej wniosek o „zniesienie postępowania” w niniejszej sprawie, jako dopuszczalne cofnięcie skargi mogłoby prowadzić do umorzenia postępowania. Jednakże mimo takich deklaracji skarżącej, w dalszej części pisma powtarza ona zasadnicze zarzuty i oceny, jak w pierwotnym wniosku z dnia 17 lipca 2021 roku. Nie daje to podstawy do przyjęcia, że faktycznie jej skarga na przewlekłość postępowania może być traktowana jako cofnięta skutecznie.

Stanowisko skarżące o wystąpienie o przekazanie sprawy najprawdopodobniej jest wynikiem deklarowanego braku zaufania do wszystkich sądów apelacji (...). W zakresie tego wniosku E. J. należy wskazać, że przepis art. 37

kpk dopuszcza wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi, ale wyłącznie w wypadku „jeśli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości”. Taka przesłanka nie jest tożsama z żądaniem strony, czy jej wewnętrznym przekonaniem. Przesłanka „dobra wymiaru sprawiedliwości” wymaga bowiem istotnych okoliczności odnoszących się do samego sądu, stron lub szczególnych okoliczności sprawy, które przemawiałyby za przyjęciem, że rozpoznanie sprawy nie może lub nie powinno nastąpić przez sąd właściwy. W niniejszej sprawie takie przesłanki się nie ujawniły. Żądanie skarżącej opiera się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu, że sądy różnych szczebli rozstrzygały wyłącznie na jej niekorzyść. Sąd Apelacyjny nie widzi więc przesłanek do wystąpienia o przekazania sprawy zgodnie z żądaniem E. J. i nie może uchylić się od rozpoznania jej skargi na przewlekłość postępowania.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania wnosi się w toku postępowania do sądu, przed którym się ono toczy. Skarga na przewlekłość postępowania nie może być więc wniesiona po zakończeniu postępowania, w którym przewlekłość miała wystąpić. A zatem jej złożenie po tym momencie jest bezskuteczne. Prawomocne zakończenie postępowania, po którym została wniesiona skarga, uniemożliwia realizację celu ww. ustawy, czyniąc ją bezprzedmiotową i skutkować powinno pozostawieniem takiej skargi bez rozpoznania (takie stanowisko należy traktować jako ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego – postanowienie z 5 maja 2021r., I NSP 29/21, Lex 3171139; postanowienie z dnia 21 kwietnia 2021r., w sprawie I NSP 42/21, Lex 3229483; postanowienie z 10 maja 2012 r., KSP 3/12, LEX nr 1228682). Termin do wniesienia skargi jest terminem materialnoprawnym (prekluzyjnym), jest to więc termin nieprzywracalny, tak jak niemożliwe jest przywrócenie toku zakończonego postępowania karnego w rozumieniu art. 5 ust. 1 ww. ustawy, zakreślającego upływ tego terminu (uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z 31.03.2011 r., WPZ 2/10, LEX nr 786403).

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2021 roku zakończone zostało postępowanie apelacyjne przed Sądem Okręgowy we Wrocławiu, w sprawie IV Ka 896/20, odnoszące się do postępowania przeciwko A. J. w Sądzie Rejonowym w Oleśnicy. Orzeczenie kończące postępowanie w sprawie zapadło jeszcze przed złożeniem skargi w niniejszej sprawie (17 lipca 2021 roku), co czyni niedopuszczalnym orzekanie o zarzucie przewlekłości postępowania w sprawie.

Taka sama sytuacja odnosi się do sprawy Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, sygn. akt II AKo 89/21. Sprawa ta została zakończona zarządzeniem z dnia 17 maja 2021 roku.

Wobec powyższego skarga na przewlekłość postępowania w tej sprawie, złożona w dniu 17 lipca 2021 r., nie może zostać rozpoznana. Tym samym rozpatrywana obecnie skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 1a contrario ustawy o skardze na przewlekłość (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2020 r., w sprawie I NSP 6/20, Lex 3168956).

Tym samym wyznaczanie E. J. pełnomocnika z urzędu w tym postępowaniu (a ta nie uzupełniła braku formalnego i nie wykazała w sposób wymagany braku środków na pokrycie kosztów pomocy prawnej w tym postępowaniu) oraz wzywianie jej do uiszczenia opłaty wymaganej w sprawie, byłoby bezzasadne.

Z tych powodów należało orzec jak na wstępie.

SSA Janusz Godzwon SSA Cezariusz Baćkowski SSA Maciej Skórniak